

ปฏิริยาตอบสนองของแฟนคลับต่อเอเชียนซีรีส์

การวิจัยเรื่อง "นโยบายการบริหารรายการ และหลักการคัดเลือกเอเชียนซีรีส์ของสถานีโทรทัศน์ ไอทีวี และปฏิริยาตอบสนองของผู้ชมแฟนคลับ" โดยในบทนี้เป็นการศึกษาโดยวิธีสอบถามความคิดเห็นและความชื่นชอบที่มีต่อเอเชียนซีรีส์ของผู้ชมแฟนคลับจำนวน 40 คน ที่ผู้วิจัยได้รายชื่อมาจากการไปร่วมงานกิจกรรมพรีวิลละครเรื่อง ซูเปอร์สตาร์ตามหารัก อีกครั้ง ณ โรงภาพยนตร์เมเจอร์ ซินีเพล็กซ์ รัชโยธิน เพื่อทราบปฏิริยาตอบสนองของแฟนคลับรายการเอเชียนซีรีส์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เข้าใจถึงพฤติกรรมการเปิดรับเอเชียนซีรีส์ แรงจูงใจในการติดตามชมเอเชียนซีรีส์ รวมถึงความพึงพอใจและความชื่นชอบที่ได้รับจากการชมรายการ

ในการศึกษาปฏิริยาตอบสนองของผู้ชมแฟนคลับต่อเอเชียนซีรีส์นั้น ผู้วิจัยจะขอนำทฤษฎีความคาดหวังคุณค่าของสื่อ (Expectancy-Value Theory) มาเป็นกรอบในการวิจัย ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าผู้ชมแฟนคลับมีความชื่นชอบเอเชียนซีรีส์อยู่ก่อนแล้ว และมีการแสวงหาความพึงพอใจจากสื่อต่างๆ (Gratifications Sought –GS) เมื่อสถานีโทรทัศน์ไอทีวีได้แพร่ภาพเอเชียนซีรีส์ ทำให้ผู้ชมเปิดรับเอเชียนซีรีส์ด้วยการติดตามชม และได้รับความพึงพอใจตามที่ต้องการ (Perceive Gratifications Obtained –GO) ซึ่งผลการศึกษาผู้วิจัยจะขออธิบายตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. พฤติกรรมการเปิดรับเอเชียนซีรีส์

ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอแบ่งพฤติกรรมการเปิดรับเอเชียนซีรีส์ของผู้ชมแฟนคลับออกเป็น 2 ประเภทคือ

- 1.1 พฤติกรรมการเปิดรับโดยตั้งใจ
- 1.2 พฤติกรรมการเปิดรับโดยไม่ตั้งใจ

1.1 พฤติกรรมการเปิดรับโดยตั้งใจ สามารถจำแนกได้เป็นพฤติกรรมการชม และพฤติกรรมหลังชม

1.1.1 พฤติกรรมการชม

1.1.1.1 การติดตามเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเอเชียนซีรีส์

สำหรับผู้ชมที่ติดตามชมเอเชียนซีรีส์นั้น เป็นผู้ชมที่มีความสนใจ ชื่นชอบละครเกาหลีและญี่ปุ่น ความรู้สึกที่เกิดขึ้นนี้ เป็นความรู้สึกที่ผู้ชมมีต่อเรื่องราวเฉพาะที่ตนสนใจชื่นชอบ และต้องการแสวงหาเนื้อหาเหล่านี้เพิ่มเติม เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยผู้ชมเหล่านี้มีความ

สนใจติดตามเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับ "เอเชียนซีรีส์" จากสื่อมวลชนต่างๆ นอกเหนือจากการชมโทรทัศน์ อาจจะเป็นการเข้าเว็บไซต์ หรือการติดตามอ่านหนังสือเล่มเดียวกันเหมือนๆ กัน

จากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมแฟนคลับส่วนใหญ่ได้ติดตามข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับซีรีส์จากเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง โดยเข้าไปอ่านข่าวสาร อ่านเรื่องย่อซีรีส์ อ่านประวัตินักแสดง ดาวน์โหลดเพลง ดาวน์โหลดภาพประกอบละคร อ่านเว็บบอร์ด โดยเว็บไซต์ที่ผู้ชมนิยมเข้าไปเยี่ยมชมคือ เว็บไซต์ www.jkdramas.com เว็บไซต์ www.songjapan.com และเว็บไซต์ www.popcomfor2.com นอกจากนี้ ผู้ชมยังติดตามชื่อนิตยสารที่นำเสนอเรื่องราวของนักแสดงเกาหลีและญี่ปุ่นโดยเฉพาะ ได้แก่ นิตยสาร J-SPY นิตยสาร sincere และนิตยสาร I-SPY ทำให้ผู้ชมได้รู้จักนักแสดงมากขึ้น เกิดความคุ้นเคยและชื่นชอบมากขึ้น แสดงให้เห็นถึงความผูกพันและเอาใจใส่ติดตามสื่ออยู่ตลอดเวลา และส่งผลให้ชื่นชอบเอเชียนซีรีส์มากขึ้น

1.1.1.2 การรับชมรายการคนเดียว

ในการติดตามชมรายการเอเชียนซีรีส์ ส่วนใหญ่ผู้ชมมักจะเปิดชมรายการคนเดียว โดยให้เหตุผลว่า การชมคนเดียวสามารถแสดงอารมณ์ได้เต็มที่ สามารถหัวเราะหรือร้องไห้ได้เต็มที่โดยไม่ต้องอายใคร ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่า ผู้ชมทุกคนต่างมีอารมณ์ร่วมไปกับเอเชียนซีรีส์ โดยเฉพาะหากเป็นเรื่องแนวโศกเศร้า เอเชียนซีรีส์เรื่องดังกล่าวสามารถเรียกน้ำตาจากผู้ชมได้ทุกครั้ง ดังคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

“ชอบดูซีรีส์คนเดียวค่ะ รู้สึกว่าเราสามารถแสดงอารมณ์ได้เต็มที่ ไม่ต้องอายใคร ถ้าดูกับคนอื่น เวลาร้องไห้ เดี่ยวเขาก็หัวเราะ”

(ดาริน ขจรเทววงศ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2547)

“เป็นคนไม่เก็บอารมณ์ค่ะ ถ้าตลกก็หัวเราะออกมดั่งๆ หรือถ้าเศร้าก็ร้องไห้ออกมาเลย เลยชอบดูซีรีส์คนเดียว ถ้าดูกับคนอื่นเดี่ยวเขาจะรำคาญค่ะ”

(นิลนุช แซ่ไฉ่ว, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2547)

1.1.1.3 การชักชวนสมาชิกในครอบครัวให้มาร่วมชม

หลังจากแฟนคลับรับชมเอเชียนซีรีส์เพียงคนเดียวแล้ว ต่อมาเมื่อผู้ชมเห็นว่าซีรีส์มีความสนุกก็จะชักชวนสมาชิกในครอบครัวให้ดูด้วย

"ตอนแรกดูคนเดียว แต่หลังๆ มีการเชื้อเชิญคุณแม่มาดูด้วย คุณแม่ก็บอกว่าดูอะไรไม่เห็นสนุกเลย ก็พยายามบังคับให้ดู ดูคุณแม่มีมือใหม่ แม่ก็นั่ง แล้วเล่าเรื่องตั้งแต่ต้นให้ฟัง วันนั้นเพิ่งผ่านไปแค่ 2 ตอน แม่ก็โอเค ต่อจากนั้นแม่ก็ติดเหมือนเรา ไปไหนไปด้วยกัน ห้ามกลับตึก กลับ 3 ทุ่มครึ่งมาดูด้วยกัน"

(คาริน ขจรเทววงศ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2547)

"ชวนคุณแม่ดูครับ เรื่องไหนที่ผมชอบ คุณแม่ดูสักพักก็จะชอบด้วย ถ้าแม่ไม่่วงซะก่อนก็จะดูจนจบด้วย"

(ณัชพล ชินสมุทร, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2547)

"ส่วนใหญ่ดูคนเดียว แต่ถ้าเรื่องไหนดีจริงๆ แม่ก็ชอบค่ะ แม่มาดูด้วยเองค่ะ ถ้าเรื่องไหนดีแม่ก็ดูไปเรื่อยๆ ค่ะ แล้วแม่ก็จะว่า มาชวนแม่ติดนะ (หัวเราะ)"

(ปาริชาติ พูลทองคำ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2547)

1.1.1.4 การวิพากษ์วิจารณ์เรื่องที่ชม

เมื่อผู้ชมรับชมเอเชียนซีรีส์พร้อมๆ กับคนในครอบครัว ก็จะมีการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องที่ชม หรือวิพากษ์วิจารณ์การแสดงของตัวละคร แต่ในบางกรณีผู้ชมชมกับสมาชิกในครอบครัวก็จริง แต่เป็นการชมแบบต่างคนต่างชม ใจจดจ่ออยู่กับซีรีส์ จึงไม่ได้สนทนากัน เนื่องจากกำลังมีอารมณ์ร่วมกับซีรีส์

"ก็คุยกันตลอดครับ ก็จะบอกว่าเล่นดีไม่ดีนะที่คุณแม่ชอบดูเพราะไม่ค่อยมีตัวอิจฉาเหมือนละครไทย แลกเปลี่ยนคุยกับแม่ตลอด"

(ณัชพล ชินสมุทร, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2547)

"ก็จะคุยถึงละครตอนก่อนค้นโฆษณาว่าเป็นยังไง จาก การแต่งตัวสวยดีนะ พระเอกเล่นดี น่าสงสาร"

(คาริน ขจรเทววงศ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2547)

"ดูกับคุณแม่ กับน้องสาว แม่มาดูเองค่ะ ระหว่างเบรกก็คุยกันว่าทำไมตัวละครทำอย่างนี้ ฉากต่อไปจะเป็นยังไง ก็จะเดาๆ ตอนจบ"

(โชติกา รุ่งชัยมงคล, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2547)

"ไม่ได้คุยค่ะ อย่างเรื่องสงครามแห่งความรักต้องกลืนน้ำตาไว้ค่ะ เจ็บเลย (หัวเราะ) ต่างคนต่างเจ็บ คนละมุม เวลาดูอินมาก อย่างเรื่องรักนี้ชั่ววินาที ต้องเตรียมกระดาษทิชชูไว้เลย รู้ว่าต้องมีน้ำตา"

(ปาริชาติ พูลทองคำ, สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2547)

1.1.1.5 การแสดงพฤติกรรมที่จงรักภักดีต่อรายการ

ผู้ชมเอเชียนซีรีส์นั้นเป็นกลุ่มผู้ชมที่ชื่นชอบซีรีส์ดังกล่าวอยู่ก่อนแล้ว ผู้ชมเหล่านี้จะติดตามเอเชียนซีรีส์ตั้งแต่ระยะแรกที่เอเชียนซีรีส์ออกอากาศ และเมื่อพบว่าเอเชียนซีรีส์มีเนื้อหาเป็นที่ถูกใจของตนเอง ก็ยิ่งทำให้ผู้ชมติดตามชมเอเชียนซีรีส์มาโดยตลอด นานวันเข้าจึงกลายเป็นพฤติกรรมติดละคร ต้องติดตามชมทุกวัน โดยให้เหตุผลว่าหากพลาดชมสักตอนอาจทำให้ชมตอนต่อไปไม่เข้าใจ โดยเฉพาะหากเป็นเรื่องที่ชื่นชอบด้วยแล้ว ผู้ชมจะให้ความสำคัญมากถึงขั้นหยุดกิจกรรมทุกอย่าง เช่น ปิดรับโทรศัพท์ ยกเลิกนัดที่ไม่สำคัญ เพื่อตั้งใจชมเอเชียนซีรีส์โดยเฉพาะ โดยผู้ชมจะติดตามชมเอเชียนซีรีส์ทุกวัน นอกเสียจากติดธุระสำคัญ จึงจะไม่ชม ดังที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวไว้ว่า

"พอดูก็จะเริ่มติด ซึมซาบไปโดยไม่รู้ตัว หลังจากนั้นก็กลายเป็นว่าหยุดไม่ได้ ทำกิจกรรมอะไรอยู่ก็แล้วแต่ หรือมีนัด ต้องให้ความสำคัญกับส่วนนี้ ถ้าไม่จำเป็นก็จะต้องดู ติดค่ะ ดูทุกเรื่องทุกวัน"

(ชลันธร ถนอมสังข์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

"ติดมาก ก็คือดูทุกวันเลย พลาดไม่ได้ เพราะถ้าพลาดมันปะติดปะต่อไม่ค่อยรู้เรื่อง"

(ปานกนิษฐ จารุพันธ์, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2547)

"ติดละครค่ะ ถ้าเป็นเรื่องที่ชอบจะดูทุกวัน ไปไหนไม่ได้ เพื่อนโทรมาก็ไม่รับ ไม่อะไรทั้งนั้น ช่วง 3 ทุ่มครึ่ง-4 ทุ่มครึ่งห้าม"

(จินตจิรา บุญชูตระกูล, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"ดูเกือบทุกวัน ชอบ จะติดตามประจำ ไม่อยากพลาด เพราะเรื่องจะจบในตอน ถ้าพลาดไปถึงเราจะดูตอนต่อไปไม่รู้เรื่อง แต่ก็อยากจะรู้ให้หมด อยากดูให้ตลอดค่ะ"

(อรสา อินทบุตร, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

เมื่อผู้ชมติดตามชมเอเชียนซีรีส์อย่างสม่ำเสมอ ผู้ชมเหล่านี้จะแสดงออกถึงลักษณะพฤติกรรมที่จงรักภักดีต่อรายการ เมื่อมีการแพร่ภาพเอเชียนซีรีส์ ผู้ชมจะไม่พลาดการติดตาม หรือหากมีเหตุจำเป็นต้องพลาดก็จะบันทึกเทปเก็บไว้ หรือซื้อวีซีดีเรื่องที่ประทับใจมากมาเก็บไว้ เพื่อนำกลับมาดูในโอกาสต่อไป ซึ่งผู้ชมกล่าวว่า การดูวีซีดีให้orroรสเต็มอ้อมมากกว่าการชมโทรทัศน์ เนื่องจากไม่มีโฆษณาคั่นให้เสียorroรสในการชม เมื่อชมแล้วก็ยังคงซาบซึ้งประทับใจ เสียน้ำตา หรือหัวเราะให้กับเรื่องที่คุณเหมือนเช่นครั้งที่ฉายทางโทรทัศน์ ซึ่งวีซีดีที่ซื้อมานั้นผู้ชมจะนำกลับมาดูหลายรอบซ้ำแล้วซ้ำเล่าอย่างไม่รู้เบื่อ และยังแลกเปลี่ยนกันชมกับเพื่อนๆ ด้วย นอกจากนี้วีซีดีเอเชียนซีรีส์เรื่องที่โปรดปรานแล้ว ผู้ชมเหล่านี้ยังซื้อเพลงประกอบละครมาฟังด้วยเช่นกัน

ช่วงเวลาในการนำเสนอรายการเอเชียนซีรีส์นั้น ถือได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการติดตามของผู้ชม ตลอดจนเป็นการสร้างความผูกพันให้เกิดกับผู้ชม รายการเอเชียนซีรีส์ออกอากาศตั้งแต่วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 21.30-22.30 น. ซึ่งผู้ชมกล่าวว่า เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมดีแล้ว เนื่องจากเป็นเวลาที่กลับถึงบ้านแล้ว และทำธุระต่างๆ เสร็จเรียบร้อย เป็นช่วงเวลาผ่อนคลาย อีกทั้งระยะเวลาการฉายก็เหมาะสม ไม่มากไม่น้อยเกินไป ดูแล้วรู้สึกเต็มอ้อมกำลังดี แต่ก็มีผู้ชมบางคนอยากให้เห็นระยะเวลาการฉายมากขึ้น เพื่อจะได้ชมอย่างจุใจ แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ชมต่างรู้สึกพอใจกับวันเวลาออกอากาศดังกล่าว ดังนั้นช่วงเวลาในการนำเสนอรายการเอเชียนซีรีส์ จึงทำให้ผู้ชมที่ชื่นชอบซีรีส์อยู่แล้วติดตามชมรายการอย่างสม่ำเสมอ

1.1.2 พฤติกรรมหลังชม

1.1.2.1 การนำเรื่องราวที่ชมไปสนทนากับเพื่อนๆ

หลังจากชมเอเชียนซีรีส์จบแล้ว ผู้ชมจะนำเรื่องราวที่ชมไปสนทนากับเพื่อนๆ โดยส่วนใหญ่จะคุยกันในประเด็นของเรื่องราวที่ฉายในคืนล่าสุด จะนำมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ว่ารู้สึกอย่างไร ชอบตัวละครตัวไหน การแสดงของนักแสดงเป็นอย่างไร จาก เสื้อผ้าดี ไม่ดีอย่างไร รวมถึงคาดเดาเนื้อเรื่องในตอนต่อไปว่าจะเป็นอย่างไร หรือหากจะมีซีรีส์เรื่องใหม่มาฉาย ผู้ชมก็จะนำมาบอกเล่าสู่กัน ดังตัวอย่างจากการสัมภาษณ์

"เอามาคุยกับเพื่อนคะ บางทีจะมีเรื่องใหม่ เราจะฉายตัวอย่างให้ดู ก็จะคุยกันว่าจะ เป็นยังไง ก็ไปหาข้อมูลกัน คุยว่าชอบอะไร ชอบคาแร็กเตอร์ตัวไหน เนื้อเรื่องชอบอะไร ส่วนใหญ่จะคุยเรื่องชอบดารา ชอบเนื้อเรื่อง คุยเรื่องทั่วๆ ไปของซีรีส์เรื่องนั้น แล้วก็เรื่องดารา อย่างเช่น เนื้อหา จาก ดู เสื้อผ้า ดูหน้าตา"

(โชติกา รุ่งชัยมงคล, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2547)

"จะคุยกับเพื่อนในแง่วิจารณ์ว่าเป็นยังไง ทำไมถึงทำอย่างนี้ ชอบ ไม่ชอบตอนไหน พระเอคน่ารักจังเลย คุยทุกฉากที่พระเอกออก (หัวเราะ) แล้วก็คุยเรื่องเนื้อหา ตอนหน้าจะเป็นยังไง คาคเตา"

(จินตจิรา บุญชูตระกูล, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"คุยในแง่ของความน่ารัก พระเอก นางเอกแสดงน่ารักดี หรือไม่ก็เศร้าเวลาเขาจะตาย ก็สงสารเขา คุยกับเพื่อนว่าน่าสงสาร ได้คุ้มัย"

(สุวิรัตน์ จุลานุปันท์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

"จะวิจารณ์กันค่ะ ทำไมถึงเป็นอย่างนี้ ชื่นทนไม่ไหวแล้ว นางเอกนั่งเงียบ ก็คุยกันในกลุ่ม บางทีเพื่อนก็จะมาบอกว่าจะมีเรื่องใหม่แล้วนะ ให้ติดตาม ก็ชวนๆ กันดู"

(จัฐมา นันทนากรณ์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2547)

"คุยในลักษณะว่าวันนี้มีจากนี้ด้วยแหละ น่ารักดี ส่วนมากก็จะคุยกันเกี่ยวกับพระเอก นางเอก ถ้าเกิดเป็นเรื่องรัก 3 เล่า ก็จะคุยในทำนองว่าชอบคนไหน เซียร์คนไหน เซียร์ฝ่ายเดียวกันก็จะเย้ย! คุยกันยาวเลยคะ ถูกคอ เพราะอยู่ฝ่ายเดียวกัน แล้วจะคุยถึงตอนต่อไปว่าจะเป็นยังไงต่อ"

(ศิริรัตน์ มาบุญลือ, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2547)

หรือหากผู้ชมบางคนที่ไม่ได้ดูตั้งแต่ตอนแรก หรือพลาดชมในบางตอน ก็จะมีการนำมาซักถาม และเล่าสู่กันฟังกับเพื่อนที่มหาวิทยาลัย หรือที่ทำงาน ดังตัวอย่างจากการสัมภาษณ์

"บางที่อัดขาดไป 2 ตอน ก็จะมาบอกเพื่อนสนิทให้เล่าให้ฟังหน่อยว่าเป็นยังไง ละเอียดด้วยนะ ทุกคำพูด อย่างเรื่องไหนติดมากๆ ทุกคำพูดเลยนะ แล้วเพื่อนก็จะเล่า ด้วยความดูละครบ่อย เราก็จะ เอ๊ย อยู่ดีๆ ทำไมตอบอย่างนี้ ไม่ใช่สิ ต้องพูดอะไรก่อนแน่ๆ ไม่มี มี เขาต้องพูด ไม่อย่างนั้นไม่ตอบแบบนี้ เพื่อนก็ อ้อ ไซ้ เมื่อกี้เขาพูดอย่างนี้ๆ สรุปไม่รู้ว้าใครดู ใครเล่าให้ใครฟัง (หัวเราะ)"

(นิลนุช แร่ใจ้ว, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2547)

"คุยกับเพื่อนที่ทำงานคะ พี่ที่ทำงานจะเรียกเราว่าเป็นไอทีวีไอเขียนซีรีส์แฟนคลับ เขาจะชอบมาถามว่า เมื่อวานได้ดูเรื่องนี้มั๊ย เขาดูไม่จบ เราก็จะเล่าต่อจนจบ ทุกคนถ้ามีปัญหาอะไรเกี่ยวกับซีรีส์เกาหลี ญี่ปุ่นต้องถามเย็น (หัวเราะ)"

(รุ่งรัตน์ ตั้งปัญญาวิรัช, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2547)

"บางเรื่องไม่ได้ดูตั้งแต่แรก ก็จะไปถามเพื่อน เป็นยังไงบ้าง เล่าให้เราฟังบ้าง เล่าเรื่องย่อให้ฟัง อ้อ เราจะได้ดูตอนต่อไปได้ถูก บางที่เราไปดูมา เอ๊ะ เราไม่ได้ดูตอนแรก หรือครั้งที่แล้วไม่ได้ดู มันเป็นยังไง ถามเพื่อนได้ ก็จะช่วยกัน หรือจะส่งวีซีดีเรื่องอะไรกันดี จะรวบรวมส่งพร้อมๆ กัน โอเค มาแลกกันดู"

(อรสา อินทบุตร, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"บางเรื่องที่เพื่อนๆ ชอบเหมือนเราก็จะไปคุยกับเขา เขาก็จะมีความคิดในละครมาเล่าให้ฟัง หรือเอาไปเปรียบเทียบกับการ์ตูนว่าเหมือนกันมั๊ย ดูแล้วก็มาถามกันว่าเมื่อคืนมั๊ย ถ้าใครไม่ได้ดูก็เหมือนกับได้ฟังไปด้วย เล่าตอนที่ไม่ได้ดู กับตอนที่ประทับใจกัน "

(สุพัตรา กลิ่นน้ำเงิน, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2547)

ในการสนทนานั้น ผู้ชมจะนำไปพูดคุยกับเพื่อนที่ชมซีรีส์เหมือนกัน เพราะจะสนทนาเข้าใจกันมากกว่าเพื่อนที่ไม่ได้ชม คุยแล้วสามารถคุยได้ยาว เพราะความชื่นชอบที่ตรงกัน ส่วนเพื่อนที่ไม่ได้ชมนั้นกลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า หากรู้ว่าเพื่อนคนใดชื่นชอบละครไทยมากกว่า หรือบอกให้รู้ว่าไม่สนใจเอเชียนซีรีส์ ผู้ชมก็จะไม่พูดคุยเกี่ยวกับเอเชียนซีรีส์ด้วย เนื่องจากรู้ว่าแม้จะพูดอย่างไรเพื่อนก็ไม่สนใจ แต่หากเป็นเพื่อนที่ผู้ชมประเมินแล้วเห็นว่ามีความที่ที่น่าจะสนใจเอเชียนซีรีส์ ผู้ชมก็จะแนะนำให้เพื่อนลองชมดูซึ่งสามารถชักชวนสำเร็จเป็นส่วนใหญ่

"หลังจากดูจบแล้วจะเอามาคุยกับเพื่อนที่ติดตามเหมือนกัน คอเดียวกันจะคุยกันเข้าใจค่ะ ฉากนั้นเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ ตอนนั้นน่ารักอย่างนั้นอย่างนี้ คุยกันถูกคอ พูดได้เยอะ"

(ดวงเดือน แก้วภททไชย, สัมภาษณ์, 29 กุมภาพันธ์ 2547)

"ต้องดูว่าใครสนใจ คอเดียวกัน ถ้าเขาไปดูมา สนุกดี มันเป็นอย่างไงเธอ ถ้าไม่ได้ดูตั้งแต่แรกก็เล่าให้เขาฟัง เรื่องไหนที่เราดูก็แนะนำเขาไป เขาก็จะดูบ้าง แต่ไม่ได้ติดตามตลอด อย่างเรื่อง 19x25 สูตรคุณหัวใจ ดูแล้วชอบก็แนะนำไป เขาก็ดู ดูแล้วชอบก็จะโทรมาคุยทันทีว่า วันนี้น่ารักจังเลยนะ"

(อรสา อินทบุตร, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"ต้องดูก่อนค่ะว่าเขาชอบละครแนวนี้มั๊ย ชอบคล้ายๆ เราหรือเปล่า ถ้าเขาชอบเหมือนเราก็จะไปพูดโน้มน้าวให้เขามาดูเหมือนเราได้ ถ้าเขาไม่ชอบจริงๆ ถึงพูดไปเขาก็ไม่ดูนะค่ะ ขวนสำเร็จเป็นบางเรื่อง เรื่องไหนถ้าพระเอกน่าสนใจเพื่อนก็จะดู เช่น ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก บางครั้งเพื่อนผู้ชายก็จะดูเพราะว่านางเอกหรือตัวรองน่ารัก เช่น สงครามแห่งความรัก รักนี้ชั่วฉันทันที เขาก็จะดูกัน"

(สุพัตรา กลิ่นน้ำเงิน, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2547)

"กับเพื่อนที่ไม่ดูก็ชวน บางกลุ่มสุมไปเลยว่าดูหรือเปล่า ถ้ายังไม่ดู เราก็เล่าเรื่องให้ ฟังตั้งแต่แรก อย่างนี้ๆ ชวนสำเร็จเขาก็ดู ติดตามเหมือนกัน จนหลังๆ เขาติดตามมากกว่าเราอีก ถ้าวันไหนเรา กลับไม่ทัน ถ้าเขาดูเขาก็จะเล่าให้ฟัง ก็ดีค่ะ"

(ชลันธร ถนนอมสังข์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

1.2 พฤติกรรมการเปิดรับโดยไม่ตั้งใจ

สำหรับผู้ชมเอเชียนซีรีส์บางคนนั้นติดตามชมซีรีส์โดยความบังเอิญว่าเปิดโทรทัศน์เจอ สถานีโทรทัศน์ไอทีวีกำลังแพร่ภาพเอเชียนซีรีส์อยู่พอดี จึงทดลองชมว่าเรื่องราวจะเป็นอย่างไร ซึ่ง หลังจากได้ชมแล้ว ด้วยเนื้อหา สถานที่ถ่ายทำ รวมทั้งนักแสดงที่ดึงดูดใจ ทำให้ผู้ชมให้ติดตาม เรื่อยมา

"เริ่มจากความบังเอิญ เหมือนว่าช่องอื่นนำเสนอในสิ่งที่เราไม่อยากดู ก็เลยเปลี่ยนช่อง แล้วก็ บังเอิญไปเปิดเจอเอเชียนซีรีส์เข้า แรกๆ ไม่ได้รู้สึกว่าจะต้องดู ดูผ่านๆ ไปก่อน เริ่มแรกออกจะแอดดี้ด้วย ซ้ำ เพราะรู้สึกว่ามันก็เหมือนกับบ้านเรา ไม่น่าจะมีจุดสนใจอะไร แต่หลังจากดูไปสักพักหลังจากที่ผ่านตา ไปเรื่อยๆ กลายเป็นความผูกพัน เป็นความใกล้ชิด รู้สึกว่ามันทำได้ ไม่รู้ด้วยโครงเรื่องหรืออะไร เข้าถึง จิตใจของผู้ดู ละเอียดอ่อนต่อความรู้สึก เหมือนกับว่าเขาเข้าใจความรู้สึกคนดู ไม่ทำร้ายจิตใจคนดู แล้ว เราดูไปแล้วรู้สึกมีส่วนร่วม อินไปกับเรื่องนั้น เหมือนเราได้มีส่วนร่วมในเรื่อง เขาไม่ทำร้ายจิตใจอย่างบาง เรื่องที่เคยดู บางเรื่องก็หักมุมน่าสนใจ รักษาความรู้สึกดีมากๆ

(ชลันธร ถนนอมสังข์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

"พอดีเปิดช่องไอทีวีแล้วเขาโฆษณาเรื่องรักนี้ชิววันรันดร์ว่าดูแล้วจะต้องร้องไห้ แล้วก็อย่าแปลกใจ ถ้าคุณเสียน้ำตาให้กับหนังเรื่องนี้ ก็สงสัยว่าเป็นยังไง ก็เลยดู พอดูแล้วก็ติดใจ ด้วยเนื้อหาที่ซาบซึ้ง และ หน้าตานักแสดง แล้วอีกอย่าง ภาพและฉากที่ใช้ถ่ายทำก็สวยมาก "

(เปรมยุดา ลิ้มสกุล, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2547)

"เราชอบไอทีวีอยู่แล้วก็เลยดู อีกอย่างคือมันไม่หนัก เบาสมอง ไม่ต้องคิดอะไรมากพอดูแล้วก็ชอบ ก็เลยติดตามมาเรื่อยๆ"

(ชลทัศน์ ชมชื่น, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

2. แรงจูงใจในการติดตามชมเอเชียนซีรีส์

จากการศึกษาสาเหตุของการติดตามเอเชียนซีรีส์ พบว่ากลุ่มแฟนเอเชียนซีรีส์ได้ติดตามซีรีส์มาเป็นระยะเวลายาวนานตั้งแต่ก่อนหน้าที่สถานีโทรทัศน์ไอทีวีจะนำเข้าแพร่ภาพ คือตั้งแต่สมัยที่สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ได้นำมาออกอากาศในระยะแรกๆ ผู้ชมเหล่านี้เป็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องการแสวงหาสิ่งใหม่ ไม่ชอบอะไรที่ซ้ำซากจำเจ กลุ่มคนเหล่านี้ไม่ชมละครไทย เนื่องจากเห็นว่าละครไทยไม่มีการพัฒนา รูปแบบการดำเนินเรื่อง แต่เอเชียนซีรีส์มีความแปลกแตกต่างออกไป เนื้อเรื่องกระชับ สนุกชวนติดตาม ไม่มีฉากทะเลาะวิวาทรุนแรง อีกทั้งนักแสดงก็หน้าตาดี แสดงได้สมบทบาท จึงดึงดูดความสนใจของผู้ชมวัยรุ่นให้ติดตามซีรีส์ได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับแรงจูงใจในการติดตามชมเอเชียนซีรีส์นั้น สามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้

2.1 เอเชียนซีรีส์มีเทคนิคการนำเสนอ นักแสดง และฉากที่แตกต่างจากละครไทย

ผู้ชมส่วนใหญ่ให้เหตุผลถึงการติดตามชมเอเชียนซีรีส์ว่า เป็ละครไทย เนื่องจากเนื้อหาซ้ำๆ ชมเพียงตอนแรกก็สามารถคาดเดาตอนจบได้ เนื้อหาส่วนใหญ่หนีไม่พ้นเรื่องชิงรักหักสวาท เรื่องราวที่นำเสนอถ้าไม่ใช่เรื่องของคนรวย ก็จะเป็นเรื่องของแม่ค้าหรือผู้หญิงยากจน นางอิจฉาทะเลาะตบตีกันเพื่อแย่งพระเอก พระเอก นางเอกแสดงหมุนเวียนอยู่ไม่กี่คน หรือการนำละครที่เคยฉายไปแล้วมาผลิตใหม่ซ้ำแล้วซ้ำอีกจนเบื่อจะดู ในขณะที่ซีรีส์ญี่ปุ่นและเกาหลี ถึงแม้จะมีน้ำเน่าบ้าง แต่เขาก็นำเสนอได้อย่างน่าติดตาม หรือถ้าในเรื่องมีตัวอิจฉา ก็จะร้ายอย่างมีเหตุผล ไม่กรี๊ดกร๊าดโวยวายเหมือนกับละครไทย นอกจากนี้ซีรีส์ยังนำเสนอมุมมองความคิดใหม่ๆ ที่ละครไทยไม่นำเสนอ หรือหากนำเสนอก็น้อย เช่น ความรักความผูกพันในครอบครัว การทำตามความฝัน

นอกจากนี้ฉากในเอเชียนซีรีส์ยังมีวิวทิวทัศน์ที่สวยงามแตกต่างจากฉากในละครไทย เพลงประกอบละครก็มีท่วงทำนองไพเราะสะดุดหูกว่าละครไทย ฉ่าละครไทยส่วนใหญ่จะนำเสนอเรื่องราวชิงรักหักสวาทของผู้ใหญ่ ไม่ค่อยมีละครแนววัยรุ่น เหตุผลประการต่อมาคือ เอเชียนซีรีส์ไม่มีเรื่องย่อตีพิมพ์เป็นตอนๆ ในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารเรื่องย่อละคร หากต้องการทราบว่าเรื่องราวต่อไปจะเป็นอย่างไร วิธีเดียวที่จะทราบก็คือ ติดตามชมด้วยตนเอง ซึ่งสร้างความน่าสนใจใคร่รู้ให้กับผู้ชมมากกว่าละครไทย ที่หากไม่ได้ชมก็สามารถติดตามอ่านเรื่องย่อได้จากหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารเรื่องย่อละคร เมื่อทราบเรื่องย่อแล้ว ทำให้ความต้องการติดตามชมละครลดน้อยลงจนไม่อยากชม นอกจากนี้นักแสดงก็มีส่วนสำคัญที่ดึงดูดให้ผู้ชมติดตามชมเอเชียนซีรีส์ โดยผู้ชมกล่าวว่า ติดตามนักแสดงนำจากผลงานด้านอื่นของเขาอยู่แล้ว เมื่อนักแสดงคนดังกล่าวมีผลงานละคร ผู้ชมจึงสนใจที่จะติดตาม และนักแสดงใน

เอเชียนซีรีส์ยังแสดงได้เป็นธรรมชาติ ชมแล้วไม่รู้สึกรู้ว่าเขากำลังเล่นละคร หากแต่เป็นบุคคลที่เขาประทับใจจริงๆ นอกจากนี้ผู้เขียนบทละครเอเชียนซีรีส์ยังเขียนบทได้สนุก ทำให้ผู้ชมไม่เบื่อที่จะติดตาม และที่สำคัญคือ เอเชียนซีรีส์ไม่มีฉากเช็สอย่างเปิดเผยเหมือนกับละครไทย ที่มีแต่ฉากตบจูบจนกลายเป็นสูตรสำเร็จ ทำให้ผู้ชมยินดีที่จะติดตามชมเอเชียนซีรีส์มากกว่า อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ผู้ชมจะบอกว่าเมื่อละครไทยเพราะเห็นว่ามันน่า แต่ถึงอย่างไรผู้ชมก็ยังชมละครไทย และผู้ชมยังคงกล่าวด้วยว่าเนื้อหาเอเชียนซีรีส์เองก็ไม่ได้ต่างจากละครไทย แต่ที่ผู้ชมหันมาชมเอเชียนซีรีส์เพราะชอบสิ่งที่แปลกแตกต่างไปจากละครไทย เช่น เทคนิคการนำเสนอ ฉาก และนักแสดง ดังคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

"ที่ดูเพราะบางทีเมื่อละครไทย รู้สึกเนื้อหามันซ้ำๆ แต่จริงๆ ซีรีส์เกาหลี ญี่ปุ่นก็ไม่ได้ต่างจากของไทย แต่รู้สึกว่าการเล่นของเขามันแตกต่าง ทำให้เราติดตามมากกว่า แล้วบางเรื่องก็จบในตอน ดูแล้วรู้สึกว่ามันกระชับดี สั้นดี ไม่อืดเหมือนละครไทย แล้วเนื้อหาก็คือชีวิตของคนในยุคปัจจุบันเราละ"

(สัมภาษณ์, โซติกา รุ่งชัยมงคล, 16 พฤษภาคม 2547)

"ดูซีรีส์เพราะเมื่อละครไทยด้วยส่วนหนึ่ง ละครไทยถ้าพูดตามตรงมันน่าเบื่อ ตัวแสดงก็ถ้าเป็นของค่ายไหนก็จะเป็นคนเดิมๆ แต่จะไปเกาหลีกับญี่ปุ่นก็น่าเบื่อ แต่ไม่รู้สิ มันมีอะไรดึงดูดก็ไม่รู้ อย่างพระเอกนางเอก อาจจะเป็นโลกทัศน์ด้วย จากที่เราไม่ได้พบเห็นในเมืองไทย เช่น เรื่องรักนี้ชั่วนิรันดร์ ใช้ฉากถ่ายทำสวยมาก ทำให้อยากไปเที่ยว และคิดว่าจากที่สวยงามก็เป็นจุดดึงดูดให้คนอยากดู มันน่าดูนะ น่าติดตามนะ ถึงจะรู้ว่าเรื่องเป็นยังไงต่อไป ก็คิดว่าจะมีอะไรที่เราไม่ได้คาดคิดจะเกิดขึ้นมัย อีกอย่างก็คือ มันหาอ่านไม่ได้ตามหนังสือพิมพ์ ไม่รู้ว่าตอนต่อไปเป็นยังไง แต่ของไทยเราอ่านหนังสือพิมพ์ อ่านเรื่องย่อเป็นเล่มก็จบ รู้เรื่องแล้ว ก็ไม่อยากจะดูอีก เพลงก็จืดๆ ไม่ค่อยเพราะ แล้วละครไทยก็ไม่ค่อยเอาใจวัยรุ่นเท่าไร เป็นหนังผู้ใหญ่ชิงรักหักสวาท นางเอกถูกรังแก ก็รู้สึกอึดอัด อีกแล้วเหมือนที่ ส่วนหนังเกาหลี ญี่ปุ่นมีตัวร้าย แต่เขาไม่ได้มาตบตีแบบละครไทย เขารายอย่างมีเสน่ห์ เช่น เรื่องสงครามแห่งความรัก นางร้ายจะร้ายแบบมีที่มาที่ไป เพราะอิจฉานางเอกจึงคิดที่จะเอาชนะทุกวิถีทาง โดยไม่สนว่าเกือบจะต้องฆ่าคน จะว่าไปเรื่องก็น่าเน่านะ มีแอ่งผู้ชายเหมือนกัน เราดูก็เกลียดนะ แต่ว่าเออ เขาก็เล่นได้สมบทบาทดีเนอะ แถมซีรีส์เกาหลี ญี่ปุ่นเขียนบทสนุก ก็เลยเป็นเหตุผลหนึ่งที่ไม่ค่อยได้ติดตามละครไทย"

(ดาริน ขจรเทาววงศ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2547)

"ละครไทยดูแล้วบางทีก็เบื่อเหมือนกัน อิจฉาริษยา เมียหลวงเมียน้อย ตบตีกัน แล้วก็เป็นเรื่องชีวิตของคนรวย นักธุรกิจ สาวสังคม หรือแม่ก็แม่ค้า ผู้หญิงยากจน หรือแม่ก็เอาเรื่องเดิมๆ มาทำใหม่ อย่างบ้านทรายทองก็ดูไม่รู้กี่รอบแล้ว แต่ดูซีรีส์ก็สะท้อนชีวิตคนญี่ปุ่นเหมือนกัน คือละครไทยก็สะท้อนชีวิตคนไทย แต่ละละครญี่ปุ่นจะสะท้อนการทำงาน สภาพบ้านเมืองเขาเป็นแบบนี้ แนวคิดเขาเป็นยังไง"

ผู้หญิงเขาคิดยังไง ก็ได้รู้อะไรหลายอย่างเหมือนกัน ซึ่งทำให้เราเข้าใจธรรมชาติ ความคิด และสังคมของคนแต่ละประเทศด้วย ทำให้มองโลกในมุมที่กว้างขึ้นนอกเหนือไปจากกรอบความคิดแบบคนไทย"

(อรสา อินทบุตร, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"ดูซีรีส์เพราะว่าไม่ดูละครไทยแล้ว รู้สึกว่าเบื่อจังเลย อย่างนี้อีกแล้ว ต้องเป็นอย่างนี้แน่ๆ เลย แต่หนังเกาหลี ญี่ปุ่นไม่ใช่ว่าจะเดาไม่ได้นะ ก็เดาได้ บางทีเราเดาว่าอย่างนี้ แต่อ้าว เป็นอย่างนี้ คือเราไม่ค่อยได้เจอหรือเปล่า คือถ้าดูมากๆ ก็อาจเหมือนละครไทยก็ได้"

"ดูเนื้อหาจริงๆ ถ้าละครไทยเนื้อหาดีๆ พระนางดีๆ ก็จะถูก แต่บางทีดูแล้วก็รำคาญ แล้วเดี๋ยวนี้เล่นละครไม่เหมือนกับคนสมัยก่อนเล่น ดูนิรุตต์ ศิริจรรยาเล่น กลับมาเล่นละครก็ต้องเล่นอย่างนี้ คือเขาเล่นเหมือนเขาเป็นตัวนั้น ไม่เหมือนเขาแสดงละครให้เราดู แต่เดี๋ยวนี้นักแสดงเล่นไม่เห็นอินเลย ธรรมดา ไม่เห็นมีอะไรเลย สนุกตรงไหน เนื้อเรื่องดี แต่แสดงไม่ดี ไม่ทำให้เชื่อในตัวละครนั้นๆ ก็เลยไม่ดู"

(นิลนุช แซ่โจ้ว, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2547)

"เหมือนเป็นทางเลือกใหม่ คือละครไทยเรารู้เกือบทุกแนวแล้ว แต่ของเกาหลีกับญี่ปุ่นเขาทำแตกต่างออกไปครับ เบื่อละครไทยด้วย แล้วก็เห็นดาราน่าก็เลยสนใจที่จะติดตาม เพราะดาราบางคนเราติดตามผลงานด้านอื่นของเขาอยู่แล้ว เช่น เคยเป็นนักร้องแล้วมาแสดงละคร อย่างโทโมยะ นางาเสะ ที่เป็นนักร้องวง Tokio อยู่ด้วย"

(ณัชพล ชินสมุทร, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2547)

"ช่องอื่นมีแต่ละครไทย เนื้อหาซ้ำซาก ก็เลยเปลี่ยนมาดูไอทีวี สนุกดี ละครไทยมีแต่เรื่องเช็ทส์ แต่ญี่ปุ่นไม่ค่อยมี ชอบตรงจุดนี้ ก็เลยติดตามมาเรื่อย"

(อัญชลี น้อยเพิ่มสิน, สัมภาษณ์, 13 เมษายน 2547)

2.2 ได้มุมมองแนวคิดที่มีคุณค่า

ผู้ชมกล่าวว่าเขาเขียนซีรีส์สอดแทรกแนวคิดอยู่ในเนื้อหา ชมแล้วได้มุมมองความคิดใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ดังคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

"ขอเนื้อหาของเขาเขียนซีรีส์ที่ให้แง่คิดค่ะ อย่างเรื่องสี่สาวจอมวุ่นจุ่นใจพ่อ เรื่องซูเปอร์สตาร์ถามหารัก จะให้แง่คิดว่าควรรักครอบครัว"

(ณัฐกาญจน์ ลิ้มสวัสดิ์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2547)

"ขอสิ่งที่เอเขียนซีรีส์ให้กับตัวเองก็คือ มุมมองความคิดใหม่ๆ เช่น ความรักในครอบครัว การทำตามความฝัน ทำให้เกิดความคิดที่เป็นประโยชน์กับตัวเอง ทำให้เราตระหนักมากขึ้น และเกิดการปรับปรุงพฤติกรรมบางอย่างของตัวเอง เช่น ไม่มองคนแต่เพียงเปลือกนอก หรือหากอยากทำตามความฝันก็ต้องรีบลงมือทำทันที"

(พิริยา เทียงธรรม, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2547)

2.3 ความนิยมเกี่ยวกับสื่อญี่ปุ่น

ผู้ชมที่ชมเอเขียนซีรีส์นี้เป็นผู้ชมวัยรุ่นที่ชื่นชอบและคุ้นเคยกับวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่เผยแพร่ผ่านสื่อ เช่น การอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น เมื่อเอเขียนซีรีส์ได้นำเนื้อหาจากการ์ตูนมาสร้างเป็นละคร ผู้ชมจึงเกิดการติดตาม เพื่อต้องการทราบว่าเนื้อหาในการ์ตูน เมื่อนำมาดัดแปลงเป็นละครแล้วจะมีเนื้อหาเหมือนกับที่เคยอ่านจากการ์ตูนหรือไม่ และเมื่อพบว่าซีรีส์ที่สร้างมีเนื้อหาเหมือนในการ์ตูนที่คุ้นเคย ทำให้ผู้ชมติดตามมากยิ่งขึ้น

"จริงๆ คือชอบอะไรที่เป็นญี่ปุ่นมาก ตั้งแต่การ์ตูนญี่ปุ่น ซึ่งอ่านมาตั้งแต่อยู่ชั้นประถม บางเรื่องที่ชอบมากๆ ยังคิดเลยว่าอยากให้เขาทำเป็นละคร แล้วพอเป็นละครจริงๆ เลยพลาดไม่ได้ค่ะ อยากู่ว่าจะเหมือนกับที่เคยอ่านการ์ตูนมั๊ย"

(พลอยชมพู ชื่อตรง, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2547)

"ตั้งแต่สมัยประถมอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น เลยเป็นความคุ้นเคย ช่วงม. 1 มีหนังสือญี่ปุ่นเข้ามา ก็เลยลองดูพอดูก็ชอบ ละครญี่ปุ่นมีหลายสิ่งหลายอย่างที่มีความรู้ แล้วก็ตรงกับใจเรามากกว่า ที่ชอบซีรีส์อีกอย่างก็เพราะละครไทยจะเดาได้แล้วว่ามันจะต้องเป็นแบบนี้ แล้วนางเอกก็จะดีแบบดีทุกอย่าง ไม่มีร้ายเลย นางร้ายก็ร้ายสุดๆ บางทีก็ร้ายมีเหตุผล ตอนจบถ้าร้ายมาก ๆ ก็จะเป็นบ้า ไม่สมหวัง มันก็จะเป็นอย่างนี้ แต่ตัวละครของเอเขียนซีรีส์จะดูเป็นมนุษย์ธรรมดาจริงๆ มีความสมเหตุสมผล มีที่มาที่ไป ไม่ใช่ร้ายหรือดีแบบไม่มีเหตุผลเหมือนละครไทย"

(ภัทรมน ดิวานนท์, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2547)

"เริ่มจากอ่านการ์ตูน แล้วก็ชอบเนื้อหาในการ์ตูน พอมาสร้างเป็นซีรีส์ก็น่าสนใจ ดูแล้วก็รู้สึกว่ามีตัวละครเขามีความคิดดี บางครั้งนางเอกอาจจะไม่สวย แต่คำพูดหรือคติที่สอนในหนังมีอะไรดี ๆ หลาย

อย่างกะ เช่น เรื่องผมฮีโร่ละครับ ดูทีไรจะรู้สึกวาทาควมใจที่ได้เป็นคน ให้เราจงทำหน้าที่ของเราให้ดีที่สุด รักในหน้าที่ของตัวเอง หากมั่นใจว่าถูกก็ทำไปเลย ไม่ต้องกลัวใครหน้าไหน"

(สุพัตรา กลิ่นน้ำเงิน, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 247)

2.4 เอเขียนซีรีส์มีการดำเนินเรื่องที่กระชับ เข้าใจง่าย

ผู้ชมกล่าวว่าติดตามชมเอเขียนซีรีส์เพราะชื่นชอบการดำเนินเรื่องที่กระชับ อีกทั้งบางเรื่องยังเป็นละครจบในตอน ทำให้สามารถเข้าใจได้ง่าย ดังคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

"เอเขียนซีรีส์จะแบ่งเป็นตอนๆ ในแต่ละตอนจะมีเรื่องที่เกิดขึ้นในตอนนั้นจบในตอนนั้น ทำให้ดูเข้าใจง่ายค่ะ"

(จินตจิรา บุญชูตระกูล, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"เอเขียนซีรีส์ดำเนินเรื่องกระชับ สั้นดี แล้วเรื่องจะจบในตอน บางตอนก็มีดารารับเชิญบ้าง ถ้าพลาดอาทิตย์นี้ไป อาทิตย์ต่อไปก็ยังคงรู้เรื่อง"

(อรสา อินทบุตร, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

2.5 เอเขียนซีรีส์สามารถสร้างอารมณ์ร่วมให้ผู้ชมประทับใจได้มาก

ผู้ชมกล่าวว่าเอเขียนซีรีส์ โดยเฉพาะซีรีส์เกาหลี ซึ่งเน้นไปในแนวความรักโรแมนติกซึ่ง เรื่องราวความรักที่บิบบิ้นอารมณ์ ความรักที่บริสุทธิ์ซาบซึ้งโดยไม่มีเรื่องเช็กส์เข้ามาเกี่ยวข้อง ความรักที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ ขอเพียงได้ทำทุกสิ่งเพื่อคนที่ตนรักก็มีความสุขแล้ว หรือความรักที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการ จนพบกับความสมหวังในที่สุด เป็นเรื่องราวที่สร้างความรู้สึกดื่มด่ำประทับใจให้กับผู้ชม และสามารถสร้างอารมณ์ร่วมให้กับผู้ชมได้มากโดยที่ผู้ชมเองก็ไม่คาดคิดมาก่อน ทำให้ผู้ชมสนใจติดตามเอเขียนซีรีส์มากยิ่งขึ้น ดังที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวว่า

"เอเขียนซีรีส์โดยเฉพาะซีรีส์เกาหลีละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกมากๆ ทำให้เราเสียน้ำตาได้โดยที่เราไม่นึกว่ามันจะขนาดนั้น เคยเป็นอย่างนี้อยู่เรื่องหนึ่ง เรื่องรักนี้ชั่ววันจันทร์ สมัยนั้นยังไม่ได้ดู กลับตึก ไม่ได้สนใจ ดูของ 7 คู่ละครไทยไป เพื่อนๆ ก็มาพูด เขาร้องให้ เรื่องนี้สนุกมากๆ เราเองก็ ไม่จริงหรอก ฉันจะไม่ร้องไห้ เพราะเขาโฆษณาว่าคุณจะต้องร้องไห้ให้กับละครเรื่องนี้ จนเขาเอากลับมาขายตอนกลางวันถึงมีโอกาสได้ดู เอ๊ะ เรื่องเดียวกันนี่นา ลองดูซิ ไม่จริงหรอก ไม่สามารถทำให้เราร้องไห้ได้หรอก ทำพิธีจน พอ

เอาเข้าจริงๆ มันร้องให้ได้ตลอดเวลาเลย พักคั่นโฆษณากลับมาร้องให้ต่อได้อีก ไม่ได้เวอร์นะคะ แต่มันเป็นความละเอียดอ่อนต่อความรู้สึก อาจจะด้วยเสียงพากย์ หรือบทพูดของเขาซึ่งกินใจ หรือสีหน้าของนักแสดง ที่เขาเหมือนเป็นตัวนั้นจริงๆ ไม่นึกว่าตัวเองจะเป็นไปได้ถึงขนาดนี้"

(ชลันธร ถนอมสังข์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

"ชอบเอเชียนซีรีส์เพราะว่าไม่ค่อยมีเรื่องเชกส์ เป็นอย่างนี้หลายเรื่องมากเลยคะ เช่น เรื่องรักนี้ชั่วฉันทร์ เพลงรักในสายลมหนาว เป็นรักบริสุทธิ์ คือขอให้ฉันได้รักเธอกี่พอ แม้เธอจะไม่รักฉันตอบ เป็นรักที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ ขอแค่ได้รัก เช่น เรื่องสงครามแห่งความรัก พระเอกรักนางเอกมาก ความรักที่พระเอกทำให้นางเอกคือ อุทิศตัวเองคอยดูแลนางเอกอยู่เบื้องหลังตลอด ทำให้ดูแล้วชอบมากๆ"

(ภัทรมน ติวานนท์, สัมภาษณ์, 6 มีนาคม 2547)

2.6 เอเชียนซีรีส์ไม่สามารถคาดเดาตอนจบได้ ทำให้น่าติดตาม

ผู้ชมให้ความเห็นว่า เอเชียนซีรีส์มีเนื้อหาแปลกไปตากละครที่เคยชม คือไม่สามารถคาดเดาตอนจบได้ ซึ่งผู้ชมคิดว่าเรื่องจะจบลงแบบที่ผู้ชมคาดเดาไว้ แต่สุดท้ายกลับจบแบบพลิกความคาดหมาย ทำให้น่าสนใจติดตาม ดังคำให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง

"เอเชียนซีรีส์ไม่เหมือนละครไทย เป็นอะไรที่แหวกแนวไปเลยในทุกเรื่องที่น่าเสนอ เลยทำให้เรารู้สึกว่ามันน่าติดตามกว่าอย่างอื่นตอนนั้นนะ แหวกแนวเรื่องเนื้อหา บางทีหักมุมไปเลยโดยที่เราคาดไม่ถึง และซึ่งมาก เช่น เรื่องรักนี้ชั่วฉันทร์ เราดูก็คิดว่าพระเอกรักนางเอกมาก และก็รู้อยู่แล้วว่านางเอกจะต้องตายเพราะโรคลูคีเมีย แต่ว่าเมื่อนางเอกตายแล้วไม่คิดว่าพระเอกจะฆ่าตัวตายตาม คือนึกไม่ถึงว่าพระเอกจะทำอย่างนั้น แต่ในขณะที่เดียวกันคนดูอย่างเราดูแล้วก็ซาบซึ้งร้องไห้ตาม ร้องไห้ตามตลอด"

(สุวีรัตน์ จุลานุพันธ์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

"ชอบเอเชียนซีรีส์เพราะได้ความซาบซึ้งประทับใจ เนื้อเรื่องมีการปูเรื่องราวเป็นอย่างดี และพล็อตเรื่องก็ลึก ไม่สามารถคาดเดาพฤติกรรมของตัวละครได้ ทำให้น่าติดตาม เช่น เรื่องรักอีกครั้งก็ยังเป็นเธอ มีการปูเรื่องบอกที่มาที่ไปที่มึนเหตุผลพอที่จะทำให้คนดูเข้าใจถึงเหตุผลของตัวละคร เพราะทั้งนางเอกและพระเอกมีส่วนทำให้เพื่อนของพระเอกที่มาหลงรักนางเอกต้องตาย ด้วยความรู้สึกผิดกันทั้งสองฝ่าย ทำให้สองคนนี้ลงเอยกันไม่ได้ เพราะความรู้สึกผิดแต่ครั้งอดีตตามมารบกวณจิตใจ แม้เมื่อต้องจากกันไปแล้วกลับมาพบกันอีกครั้ง แต่จะให้กลับมารักกันก็ทำอย่างนั้นไม่ได้"

(บุญสม ทัดละมัย, สัมภาษณ์, 19 เมษายน 2547)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง ทำให้สามารถประมวลได้ว่า เหตุผลที่ทำให้ผู้ชมติดตามชมเอเชียนซีรีส์ประกอบด้วย

1. เนื้อหา โดยผู้ชมให้เหตุผลว่า เอเชียนซีรีส์เนื้อหาสนุก มีสาระ เนื้อหาไม่ไร้เหตุผล ตัวละครแต่ละตัวมีเหตุผลในการกระทำ แต่ละเรื่องมีข้อคิดให้ผู้ชมคิดตาม และตัวละครมักทำตามความฝัน ทำตามหน้าที่ของตนเอง ซึ่งสนใจได้อย่างดี

2. นักแสดง มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ชมติดตามชมเอเชียนซีรีส์ โดยผู้ชมกล่าวว่านักแสดงทั้งซีรีส์ญี่ปุ่นและซีรีส์เกาหลีล้วนหน้าตาดี แสดงได้สมบทบาทและเป็นธรรมชาติ หากเป็นนักแสดงที่รู้จัก ผู้ชมจะลองติดตามชมละครก่อน เมื่อพบว่าละครและนักแสดงเป็นที่ถูกใจ ก็จะชมต่อไปเรื่อยๆ เมื่อนักแสดงคนเดิมมีผลงานเรื่องใหม่ ผู้ชมก็จะติดตาม

3. เพลงประกอบละคร ผู้ชมให้ความสนใจเพลงประกอบละคร โดยเห็นว่าเพลงประกอบละครเอเชียนซีรีส์มีความไพเราะ เข้ากับอารมณ์ของซีรีส์ ฟังแล้วช่วยสร้างอารมณ์ร่วมไปกับซีรีส์ได้เป็นอย่างดี ทำให้ชมซีรีส์สนุกมากขึ้น

4. ฉาก โดยผู้ชมกล่าวว่า ฉากในเอเชียนซีรีส์มีฤดูกาลที่แตกต่างจากประเทศไทย สร้างความรู้สึกสวยงามแปลกตา อีกทั้งยังมีการไปถ่ายทำนอกสถานที่ที่มีทัศนียภาพสวยงาม ทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนได้ไปเยือนสถานที่นั้นจริงๆ ทำให้ผู้ชมสนใจติดตามชมละคร

3. ความพึงพอใจและความชื่นชอบที่ได้รับ

จากการวิจัยพบว่า ผู้ชมได้แสดงออกถึงอารมณ์ตอบสนองต่อเอเชียนซีรีส์ ใน 3 ด้านด้วยกันคือ การได้รับความบันเทิง การได้รับแง่คิดที่แฝงมาในซีรีส์ และการได้เรียนรู้วัฒนธรรมของประเทศเกาหลีและญี่ปุ่น

3.1 การได้รับความบันเทิง และความเพลิดเพลินในเนื้อหาซีรีส์

ผู้ชมจำนวนมากกล่าวว่ารับชมเอเชียนซีรีส์ เพื่อต้องการได้รับความบันเทิง ความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายจากความเครียดในชีวิตประจำวัน ผู้ชมล้วนมีความสุขในการเฝ้ารอชมเอเชียนซีรีส์ โดยถือว่าระยะเวลา 1 ชั่วโมงที่ฉายเอเชียนซีรีส์ เป็นช่วงเวลาแห่งความบันเทิง ความเพลิดเพลิน ที่ผู้ชมสามารถหยุดกระทำการกิจกรรมทุกอย่างเพื่อชมละคร เอเชียนซีรีส์เปรียบเสมือนสิ่งเสพติดที่ต้องติดตามทุกวัน แม้จะมีกิจสำคัญ เช่น การสอบ ก็ไม่ได้เหตุให้ผู้ชมงดเว้นการชมตรงข้าม เอเชียนซีรีส์กลับเป็นการสร้างกำลังใจในการอ่านหนังสืออย่างมีความสุขมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างจากการสัมภาษณ์

"ดูละครเพื่อความบันเทิงค่ะ พอดิตตามดูตอนหนึ่งแล้วเหมือนเป็นยาเสพติด (หัวเราะ) อย่างช่วง
สอบบางทีก็อย่างพุงนี้สอบ ไม่ได้ ชั้นต้องขอเวลา 3 ทุ่มครึ่ง-4 ทุ่มครึ่งได้ดู อย่างตอนนั้นเรื่องคุณแม่
มือใหม่หัวใจเกินร้อยชอบมาก ต้องดู ช่วงสอบก็ดู (หัวเราะ) ขอดูนิดนึง ดูแล้วก็แพ้ (หัวเราะ)"

(จัฐมา นันทนากรณ์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2547)

"อันดับ 1 ก็คงเป็นความบันเทิง เราสามารถปิดทุกอย่างได้เลย คลิปปุ่มปิด ไม่สนใจเรื่องงานเรื่อง
การ คือจะเป็นอย่างนี้จริง เวลาดูละครอย่ามายุ่ง โทรศัพท์มาก็เอาไว้ก่อน เดี่ยว ขอดูก่อน อาจจะคิดว่า
ทำไมเป็นมากขนาดนี้ใช้มัย มันเป็นความสุขของเราแค่ชั่วโมงเดียวนะ ขอเราดูอย่างสงบๆ ส่วนมากจะขึ้น
ไปดูห้องตัวเอง ไม่อยู่ห้องข้างล่าง ห้องกลางที่พ่อแม่อยู่ เพราะจะมีปัญหาเปลี่ยนช่องกัน แม่ก็จะดูละคร
ไทยน้ำเน่า เราก็ จะดูทำไม น้ำเน่า ดูไอทีวีดีกว่า แม่ก็ว่าน้ำเน่าเหมือนกันนั่นแหละ (หัวเราะ) ถ้าอย่างนั้น
ขึ้นไปดูข้างบนแล้วกัน ชั่วโมงนึง ถ้าใครโทรมาก็เดี๋ยวยุติโทรกลับ ส่วนมากเพื่อนๆ ก็จะมี ช่วง 3 ทุ่มครึ่ง-4 ทุ่ม
ครึ่งอย่ามายุ่งกับดิ๊ก ดูโทรทัศน์อยู่ เขาก็เข้าใจ (หัวเราะ)"

"ได้บันเทิง ผ่อนคลาย ฟังเพลง ซึ่งเพลงไม่ได้ล้ำเอียงนะ แต่เราว่าเพลงมันเพราะนะ คอฟังเพลง
แล้วดูทีเซอร์โฆษณามันสามารถไปกันได้ด้วยดี เข้ากันมากเลย ถึงแม้จะฟังแล้วแปลไม่ออก อาจเป็น
สาเหตุหนึ่งด้วยมั้ง คือฟังแล้วแปลไม่ออก เลยทำให้เพราะ ทำนองก็โดนใจ โอเคเลย บางทีถ้าชอบเพลง
อะไรหลายๆ ก็เข้าไปดูคำแปล แปลก็ใช้ได้ ไม่เหมือนเพลงไทย ที่ฉันรักเธอ เธอรักฉัน เรารักกัน ของเขาจะมี
ที่มาที่ไป ก็เลยยังทำให้ชอบเพลงเยอะขึ้น แต่จะจำชื่อนักร้องไม่ค่อยได้ จะจำได้แค่คำว่าเพลงนี้ประกอบ
ละครเรื่องนี้ ไม่รู้ชื่อเพลง ดูเพื่อความบันเทิงอย่างเดียวเลยจริงๆ"

(ดาริน ขจรเทววงศ์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2547)

"ดูละครเพื่อความบันเทิง หนึ่ง บันเทิงตา ได้เห็นคนน่ารักๆ สอง บันเทิงใจ แค่นี้ก็คิดว่าคืนนี้ได้ดูซี
รีส์เรื่องโปรดก็มีความสุขแล้ว "

(นิลนุช แซ่โจ้ว, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2547)

"เหมือนผ่อนคลาย คือแพร่เป็นคนชอบดูหนัง คือดูแทบทุกอาทิตย์ มีหนังเข้าใหม่จะต้องไปดูถ้า
น่าสนใจ ก็เลยชอบ บางทีเราเบื่อๆ จะให้อ่านหนังสือตลอดวันไม่ไหวนะ คือไม่ได้ขยันขนาดนั้น มันก็สนุก
มันก็ผ่อนคลาย บางทีเครียดๆ ไม่มีอะไรทำ เราก็ดู"

(พลอยชมพู ชี้อตรง, สัมภาษณ์, 6 เมษายน 2547)

"ส่วนมากจะดูแค่สนุกเฉยๆ ดูแล้วมีความสุข ดูแล้วเรารู้สึกว่าน่ารัก อะไรอย่างนี้ จะรู้สึกดี วันไหน
ได้ดูก็จะอารมณ์ดี"

(ศิริรัตน์ มาบุญถึ้อ, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2547)

"ดูสนุกอย่างเดียว บางเรื่องหักมุมไปเลย อย่างเรื่องมหัศจรรย์(รัก)ทะเลมิติ ตอนแรกก็คิดว่าน่าจะจบแบบทุกคนได้กลับโลกปัจจุบันอย่างปลอดภัย ที่ไหนได้ มันไม่เป็นอย่างนั้น แถมนางเอกยังมาตาย ตอนจบซะอีก เลยทำให้ซึ่งและหักมุมสุดๆ ทำให้อยากจะติดตามไปเรื่อยๆ คลายเครียดก็มีบ้าง อย่างวันไหนเหนื่อยๆ เราก็ไม่อยากจะดูละครแบบเครียดๆ ซิงนาง อยากรจะหัวเราะ..."

(ดวงเดือน แก้วภัทรไทย, สัมภาษณ์, 29 กุมภาพันธ์ 2547)

3.2 การได้รับแง่คิดที่แฝงอยู่ในซีรีส์

นอกจากนี้ยังมีผู้ชมอีกจำนวนหนึ่งแสดงความชื่นชอบต่อแง่คิดที่แฝงมาในซีรีส์ ที่ชมแล้วให้คิด สอนใจ สอนให้แก้ปัญหา อย่าท้อถอย สามารถให้กำลังใจได้เป็นอย่างดี บางเรื่องชี้ให้เห็นถึงผลเสียของการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลืองโดยไม่ยั้งคิด จนโลกในอนาคตกลายเป็นทะเลทราย มีแต่ความแห้งแล้ง ทำให้ผู้ชมกลับมาคิดทบทวนพฤติกรรมการบริโภคของตนเอง หรือสอนให้ผู้ชมอย่ารีรอในการทำ ตามความต้องการของตนเอง หากการกระทำนั้นไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน ทั้งนี้เนื่องจากว่าเราอาจไม่มีโอกาสได้ทำเช่นนั้นได้อีก หรือบางเรื่องสอนให้ผู้ชมมุ่งมั่นทำความฝันของตนเองให้เป็นความจริงอย่างมีกำลังใจ ไม่ว่าจะความฝันนั้นจะเล็กน้อยก็ตาม

"อย่างเรื่องซูเปอร์สตาร์ ก็มีข้อคิดดีๆ เกี่ยวกับเรื่องในบ้าน ในครอบครัว พระเอกจะคอยช่วยเหลือญาติๆ ของนางเอก ดูแล้วก็รู้สึกที่เราต้องร่วมมือกันนะ มีปัญหาอะไรก็ต้องพูดออกมา ไม่ใช่เก็บเอาไว้คนเดียว ไม่ว่าจะเด็กหรือผู้ใหญ่ พูดออกมาตรงๆ จะดีกว่าเก็บไว้ ซึ่งเด็กไทยมีอะไรจะไม่ค่อยพูด แต่ในซีรีส์จะพยายามที่จะแสดงความคิดของตัวเองออกมา ก็คิดว่ามันน่าสนใจถ้าผู้ใหญ่ดูแล้วคิดตามเหมือนในละครบ้าง เราก็คงกล้าทำอะไรได้เยอะกว่านี้

"ส่วนซีรีส์เกาหลีจะเน้นเรื่องรัก แต่ก็มีสอน อย่างสมมติว่าเด็กวัยรุ่นที่ใช้ชีวิตคู่ก่อนแต่งงาน หรือมีแฟนแล้วอาจจะพลาดไป เขาก็จะมีเหมือนเป็นข้อแนะนำในการใช้ชีวิตแบบนั้น ยิ่งไปถึงจะไม่พลาดพลั้ง จะมีข้อแนะนำชวนไว้เยอะเหมือนกัน"

(สุพัตรา กลิ่นน้ำเงิน, สัมภาษณ์, 21 มีนาคม 2547)

"บางเรื่องที่เราชอบ ติดตาม ก็มีแง่คิดสอนใจด้วย อย่างเรื่องมหัศจรรย์ (รัก) ทะเลมิติ ที่เป็นเรื่องไปในอนาคต ที่โรงเรียนนี้ถูกดูดตกลงหลุม จะให้เห็นโลกในอนาคตแห้งแล้งเป็นทะเลทราย เห็นผลจากมนุษย์ในปัจจุบัน เป็นผลจากสงครามด้วย มนุษย์ในปัจจุบันใช้ทรัพยากรธรรมชาติสิ้นเปลือง ไม่คำนึงถึงอนาคตว่าต่อไปจะเป็นยังไง พอหลังจากนั้นก็เลยแห้งแล้ง เป็นทะเลทราย มนุษย์แก่งแย่งชิงดีชิงเด่นกันเพื่อความอยู่รอด ฆ่าฟันกัน ยหาหายาก ไม่มี ก็เอา ได้แง่คิดนะ บางที่เราดูแล้วก็เออ คิดดูสิ เราทิ้งขยะ สารเคมี ชอบ

ใช้อะไรต่างๆ น้ำมัน น้ำอย่างสิ้นเปลือง ต่อบไปในอนาคตจะเป็นยังไง" เลยเกิดความคิดว่า เราต้องช่วยกัน
ประหยัดเสียดังแต่วันนี้ หากว่าไม่อย่างจะต้องเผชิญสถานการณ์แบบในเรื่อง"

(อรสา อินทบุตร, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"จากเรื่องมหัศจรรย์ (รัก) ทะลุมิติก็คือ เราอยากทำอะไรก็ทำไป ทำแล้วมีความสุข ไม่เบียดเบียน
ใคร ก็ทำไปเลย เพื่อวันข้างหน้าหรือหน้าที่ต่อไปเราอาจไม่มีชีวิตอยู่แล้ว บางทีเราดูอย่างนี้ก็จะเกิด
ความคิดขึ้นมาทันทีเลย มันแบบฮึกเหิม ดูแล้วตัวละครคิดอย่างนี้ในสถานการณ์อย่างนี้ ไช้ ขอบ
(หัวเราะ) แล้วอีกอย่าง เรื่องนี้สอนเรื่องการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ถ้าเราเห็นแก่ตัวมากเกินไป คนอื่นก็เดือดร้อน
เราอยู่ด้วยกันก็ต้องช่วยเหลือกัน ตรงนี้เห็นได้ชัด"

(ลาวัลย์ แซ่เตียว, สัมภาษณ์, 13 มีนาคม 2547)

"ในเรื่องร้อยฝันพันดาวชาวนู เพื่อน 7 คน คือมันดูค่อนข้างผู้ใหญ่ แต่พัฒนามาจากเด็ก แล้วโต
เป็นผู้ใหญ่วัยทำงาน จากวัยรุ่นเข้าสู่วัยทำงาน ทุกคนก็พยายามหาทางของตัวเองว่าจะไปทางไหนแน่ มัน
ก็จะมีหนทางผิดถูกที่ต้องเดินไป ตอนท้ายที่ชอบอีกทีก็คือ ไม่ใช่เฉพาะเป็นเรื่องความรักหนุ่มสาว เป็น
ความรักแบบเพื่อนด้วยที่เขาหวังว่าจะไปยังไง ตอนท้ายไม่มีใครคู่กับใคร มีชีวิตของตัวเอง แต่ว่ามีเพื่อน
ตายคนหนึ่ง ซึ่งตอนแรกทำเหมือนว่าคนนี้เป็นคนไม่ดี แต่จริงๆ แล้วเขาโดนบังคับให้ทำทุกอย่างบังคับให้
เขาต้องเดินทางนี้โดยที่ใจไม่ได้อยากทำ ก็สินะ มันคิดอะไรได้เยอะจากเรื่องนี้ เพลงก็เข้า เสร้า"

(จินตจิรา บุญชูตระกูล, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"เรื่องแต่ละเรื่องมันสอนแตกต่างกันไป เรื่องที่เราคิดว่าไร้สาระ แต่จริงๆ มันมีสาระซ่อนอยู่ โดยที่
ไม่จำเป็นต้องมาบอกเราก็ได้ว่ามันมีสาระ แต่เราคิดเองได้ว่ามันต้องการจะบอกอะไร ซึ่งแง่คิดที่ฝนได้
จากซีรีส์ก็คือ คุณค่าการดำเนินชีวิตบางอย่าง เช่น เรื่องคลิกรักนักโฆษณา เรื่องนี้เป็นชีวิตของคน 2
คนทำงานในวงการเดียวกัน ก็มีสไตล์การทำงานซึ่งเขาค่อนข้างจริงจัง มีจุดมุ่งหมายชัดเจนว่าต้องการจะ
ทำอะไร แล้วเป็นคนมุ่งมั่นกับการทำงาน ทำให้เรารู้สึกว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่มันไม่ใช่เรื่องใหญ่เลย เรา
น่าจะทำสิ่งที่เราฝันให้ได้ ไม่ไกลเกินไป"

"เรื่องร้อยฝันพันดาวชาวนูก็เหมือนกัน ตัวละครต่างก็มุ่งหน้าไปในจุดที่ตัวเองฝัน ถึงแม้ว่าบางที
เราต้องยอมรับว่าเราอยู่ในโลกของความเป็นจริง ความฝันมันแตกต่างกัน แต่ก็ไม่ได้ผิดที่เราคิดที่จะฝัน
เพราะคนเราอยู่ได้ด้วยความคิด มันเป็นกำลังใจ เป็นน้ำหล่อเลี้ยงอย่างหนึ่ง อย่างน้อยถ้าจะทำอะไร ก็
ขอให้อยู่บนพื้นฐานของความสบายใจ ต่อให้งานจะหนักหนา จะยากลำบากแค่ไหน ถ้าเรามีกำลังใจและ
ยังมีฝันอยู่ ขอให้รักษามันไว้ ฝนชอบในจุดที่เขาให้เกียรติกับความฝันของเรา ไม่ว่าฝันนั้นจะเล็กน้อยแค่

ไหน เช่น อยากเป็นครูประถม ถึงความฝันจะแค่จุดนี้ แค่เป็นครู ไร่เอ๊ย แค่นี้ใครก็เป็นได้ ก็ไปเรียนครูสิ แต่ความมุ่งมั่นต่อไปก็คือ เขาจะเป็นครูที่ดีต่อไปในอนาคต อย่าไปดูถูกความฝันของคนอื่น เพราะบางทีเขาอาจจะทำได้" (ชลันธร ถนอมสังข์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

(ชลันธร ถนอมสังข์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

3.3 การได้เรียนรู้วัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นและเกาหลี

ผู้ชมอีกกลุ่มหนึ่งได้กล่าวว่า การชมเอเชียนซีรีส์ทำให้ได้ทราบวัฒนธรรมของชาวเกาหลีและญี่ปุ่น ว่ามีวิถีชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรมอย่างไร อีกทั้งเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ผู้ชมต้องการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เช่น การไปเรียนภาษาเกาหลี ดังตัวอย่างจากการสัมภาษณ์

"ได้เรียนรู้วัฒนธรรมในแง่การดำรงชีวิต เขาแตกต่างจากเรายังไง เช่น การเคารพผู้ใหญ่ เวลาไปทานข้าวกับผู้ใหญ่ ถ้าดื่มเหล้า อายุเท่ากันจะยกชดเลย แต่ถ้าอายุต่างกันจะแสดงความนอบน้อม เช่น หันข้างจิบ เกาหลีหัวโบราณคล้ายเรา อาจจะมากกว่า วัฒนธรรมค่อนข้างคล้ายกับเรา แตกต่างแค่ภาษา การแต่งกาย ทำให้เปิดใจรับง่ายกว่าหนังฝรั่ง"

(พัชรี สีนาค, สัมภาษณ์, 7 มีนาคม 2547)

"ได้เรียนรู้การกินอยู่ของเขาว่าเป็นยังไง การแต่งตัว ผมว่าก็ธรรมดา ไม่ได้อะไรมากมายถ้าดูในละครนะครับ แต่คนไทยเอาทำซะล้ำ คิดว่าแฟชั่นนะครับ แต่ถึงเขาจะเสรีแต่ก็มีขอบเขต วัฒนธรรมไม่ได้ต่างกับเรามาก อย่างการเคารพผู้ใหญ่ เขาก็ยังเหมือนกับเรา แต่เขามีสิทธิ์ออกเสียงมากกว่า พูดให้เหตุผลมากกว่า ไม่ว่าจะป๋อหรือลูก กล้าแสดงออก"

(ณัชพล ชินสมุทร, สัมภาษณ์, 14 มีนาคม 2547)

"ได้ความรู้ในแง่ชีวิตความเป็นอยู่ ประเพณี วัฒนธรรม ส่วนใหญ่เกาหลีจะเห็นชัดกว่าญี่ปุ่น ญี่ปุ่น เนื้อเรื่องเขาจะเป็นคนรุ่นใหม่ ละครญี่ปุ่นย้อนยุคโบราณจะไม่ค่อยเห็น หรือไม่ค่อยสอดแทรกอะไรมาก จะคล้ายทางยุโรปไปเลย แต่เกาหลีค่อนข้างคงสภาพเดิมของเขาไว้ อย่างจากห้องนอน บ้าน ดูแล้วเกาหลี เกาหลี ไม่มีเบาะ ไม่มีอะไร แต่ของญี่ปุ่นก็มีบ้าง บางเรื่องจัดเป็นแบบญี่ปุ่น ไม่มีเบาะเหมือนกัน มีโต๊ะไม้เล็กๆ"

"บางทีก็ได้ภาษา คำพูดของเขา เราดูแล้วก็อยากศึกษาภาษาเกาหลี พอดูญี่ปุ่นก็อยากไปเรียนภาษาญี่ปุ่น แล้วก็อยากไปเที่ยวเกาหลี ญี่ปุ่น อยากไปรู้วัฒนธรรมเขา บางทีดูจากแต่งงานก็ไปหาต่อว่าทำไมเขาต้องทำแบบนี้ มีพิธีอะไร ดูวัฒนธรรมแล้วชอบ ก็เลยไปหาความรู้ต่อเพิ่มเติม พวกภาษา ถ้าอยากรู้เพิ่มก็เข้าเว็บ มันจะมีเว็บสอนภาษาเกาหลี ก็เข้าไปฟังบ้าง คำเล็กๆ น้อยๆ อยากเรียนรู้นะคะ"

(โชติกา รุ่งชัยมงคล, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2547)

"ได้ความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับวัฒนธรรมเกาหลี แล้วก็ได้เรียนรู้วัฒนธรรมเกาหลีไปด้วย ที่ไปเรียนภาษาเกาหลีก็จากเรื่องรักนี้ช่วงวันคริสต์มาสค่ะ เพราะตอนแรกเริ่มจากชอบละคร ทำให้เริ่มสนใจวัฒนธรรมเกาหลีมากขึ้น อยากเริ่มเรียนภาษาเกาหลีค่ะ ก็เลยไปเรียน ไปเรียนแล้วก็พบว่ายากมาก ไม่น่าเลยเรา (หัวเราะ) แต่ก็ลองดู"

(เปรมยุตา ลิ้มสกุล, สัมภาษณ์, 4 เมษายน 2547)

"ได้เรียนรู้ว่าวัฒนธรรมของประเทศเขาเป็นยังไง เหมือนคนเขาทำงาน ถ้าทำงานก็คือทำงาน จะออกแนวจริงจังกับชีวิต ถ้ากูกกกกก็กูกกกกไป แต่งานก็คืองานจริงๆ แล้วเขาให้ความสำคัญกับงานมากกว่าเรื่องอื่นๆ เลย ถ้าเป็นละครเกาหลีเรื่องงานก็ไม่ได้ต่าง แต่ไม่ได้จริงจังมาก แต่เขาจะออกแนวรุกรกว่า คือทำงานมีคลาสกว่า ซึ่งไม่ต้องดิ้นรนเหมือนละครญี่ปุ่น"

"เรียนรู้วัฒนธรรมเขาว่า เขาใช้ชีวิตยังไง กินยังไง อยู่ยังไง อย่างมาอยู่ร่วมกันเขาอยู่กับแบบไหน เหมือนกับวัฒนธรรมไทยเราบ้างรึเปล่า อาจจะเป็นบางส่วนของคนไทยรับได้ หรือบางส่วนแตกต่างจากเราไปเลย ซึ่งดูแล้วก็ไม่ได้ชั๊ดตา คือรับรู้ ปฏิบัติมัย แล้วแต่ แล้วแต่ว่ามันเหมาะสม ไม่เหมาะสมก็ไม่เอา อย่างบางทีอาจจะมีความมั่นใจบ้าง ก็ชอบ เดี่ยวนี้เด็กไทยมั่นใจมากขึ้น ก็ดี"

(พัชรินทร์, สัมภาษณ์, 15 กุมภาพันธ์ 2547)

ในการเปิดชมเอเชียนซีรีส์นั้น ผู้ชมส่วนใหญ่คาดหวังว่าเรื่องที่ชมจะต้องสนุก เพราะเกิดความประทับใจกับเรื่องแรกที่ได้ชม ทำให้มีการติดตามเรื่อยมา นอกจากนี้จากการที่ได้ชมภาพตัวอย่างที่สถานีนำมาโฆษณา ยิ่งทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกมั่นใจว่าเรื่องต่อไปที่จะได้ชมต้องสนุก ซึ่งหลังจากได้ชมซีรีส์จริงๆ แล้ว ผู้ชมกล่าวว่าเรื่องที่ชมสนุก ประทับใจ เป็นไปตามความคาดหวัง แต่ก็มีบ้างบางครั้งที่เนื้อเรื่องหรือนักแสดงไม่ถูกใจ แต่เมื่อชมไปเรื่อยๆ ก็เริ่มยอมรับจนกลายเป็นความสนุกที่ต้องติดตามประจำ

สำหรับความพึงพอใจที่ได้รับจากการชมรายการเอเชียนซีรีส์นั้น ผู้ชมทุกคนต่างกล่าวว่าเป็นเสียเดียวกันว่า พอใจกับเรื่องที่ได้ชม โดยมีความเห็นว่าสถานีโทรทัศน์ไอทีวีคัดเลือกมาออกอากาศได้ตรงกับ

ความต้องการของผู้ชม เนื้อเรื่องมีความหลากหลาย สนุก เรื่องใหม่ ทันสมัย ไม่ว่าสถานีโทรทัศน์ไอทีวีจะคัดเลือกซีรีส์เรื่องใดมาออกอากาศ ผู้ชมต่างยินดีชม ทุกคนล้วนมีความสุขที่ได้ติดตามชมซีรีส์ที่ตนเองโปรดปราน

“ชอบมากค่ะ รู้สึกดีเวลาดู มันแตกต่างกัน ทั้งเซ่ร้ายบ้าง หัวเราะบ้าง ร้องไห้บ้าง หลายเรื่องมันดีนะ ถ้าให้ระดับ 5 ดาวก็ให้ 5 เต็มค่ะ”

(รุ่งรัตน์ ตั้งปัญญาวิธ, สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2547)

“พอใจค่ะ ส่วนใหญ่เรื่องที่ไอทีวีจะสนุกค่ะ แล้วเรื่องที่เลือกมาจะเป็นเรื่องที่ตั้งด้วย คิดว่าเขาเลือกเรื่องถูกคอกคนไทย ค่ะ ดูแล้วชอบ เรื่องหลากหลายด้วย”

(โชติกา รุ่งชัยมงคล, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2547)

“ที่ผ่านมาเรียกว่าพอใจมาก แล้วก็กำลังใจที่จะติดตาม ไอทีวีเลือกเรื่องมาดีแล้ว ถึงละครจะจบไปแล้วก็ยังตามซื้อวีซีดีมาดู”

(ชลันธร ถนอมสังข์, สัมภาษณ์, 23 พฤษภาคม 2547)

นอกจากเอเชียนซีรีส์จะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ชมแล้ว ยังเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้ชมสนใจเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศเกาหลีและญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น โดยผู้ชมกล่าวว่า หลังจากได้ชมสถานที่ที่ปรากฏอยู่ในซีรีส์แล้ว รู้สึกประทับใจมากจนตั้งใจไว้ว่า จะต้องไปเยือนประเทศเกาหลีและญี่ปุ่นให้ได้สักครั้งหนึ่ง หรือจากเดิมที่ฟังเพลงของศิลปินตะวันตก แต่หลังจากชมเอเชียนซีรีส์แล้ว ก็หันมาฟังเพลงของศิลปินจากทั้ง 2 ประเทศนี้แทน

ผู้ชมติดตามชมซีรีส์ด้วยความสุข ความพอใจ แต่จะวันจะรอชมด้วยความผูกพัน แต่แล้วในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 สถานีโทรทัศน์ไอทีวีได้จัดงานแถลงข่าวเรื่องผังรายการใหม่ประจำปี 2547 ภายหลังจากเข้าร่วมทุนของผู้ถือหุ้นรายใหม่ 2 รายคือ บริษัท กันตนา กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) และบริษัท บอริส แอนด์ แอสโซซิเอท จำกัด ภายใต้อำนวยการบริหารของนายไตรภพ ลิมปพัทธ์ ซึ่งได้กลายเป็นผู้บริหารผู้หนึ่งของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ส่งผลให้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในเรื่องการปรับผังรายการของสถานี โดยผังรายการใหม่ในช่วงเวลาไพรม์ไทม์ ได้ปรับเอเชียนซีรีส์ออกจากผังรายการ และปรับเปลี่ยนเป็นรายการเกมโชว์และวาไรตี้แทน โดยผังรายการใหม่จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547

ทั้งนี้จากการสอบถามคุณเอกสิทธิ์ รัชตะกิตติสุนทร ผู้จัดการการตลาด กลุ่มรายการบันเทิง สถานีโทรทัศน์ไอทีวี ถึงเหตุผลการปรับเอเชียนซีรีส์ออกจากผังรายการ ผู้วิจัยก็ได้รับคำตอบว่า เป็นนโยบายจากผู้บริหาร ด้วยเหตุผลว่าถึงแม้เอเชียนซีรีส์จะสามารถดึงรายได้จากสปอนเซอร์มากขึ้น แต่ก็ไม่ถึงระดับที่สถานีตั้งเป้าไว้ นอกจากนี้สถานียังต้องการขยายฐานผู้ชมที่เป็นผู้ชมส่วนใหญ่ ไม่ใช่ผู้ชมเฉพาะกลุ่ม และกระแสความนิยมที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ล้วนใช้เรตติ้งเป็นตัววัดที่สำคัญ ซึ่งตัวแทนบริษัทโฆษณาจะใช้เรตติ้งเป็นหลักในการตัดสินใจที่จะลงโฆษณาในรายการหนึ่งๆ ของสถานี ซึ่งเมื่อใช้หลักพิจารณา ดังนี้ เรตติ้งของสถานีโทรทัศน์ไอทีวีจึงไม่สามารถแข่งขันกับสถานีโทรทัศน์ช่องผู้นำ เช่น ช่อง 3 และช่อง 7 ได้เลย ดังที่คุณเอกสิทธิ์ได้ให้สัมภาษณ์ว่า

“สปอนเซอร์ในช่วงไพรม์ไทม์ดีขึ้น แต่ไม่ถึงระดับที่เราพอใจ เราคาดหวังว่าน่าจะดีกว่านี้ในแผนเรา นะ ส่วนเรื่องเรตติ้ง ถ้าเทียบซีรีส์ต่างประเทศด้วยกัน เราอยู่เบอร์ 1 เบอร์ 2 แต่ถ้าเทียบกับช่องอื่นในเวลาเดียวกัน เรตติ้งของเราไม่ดีเลย คือยังงั้นช่อง 3 ช่อง 7 เขาก็มีเรตติ้งสูงกว่าเรา ซึ่งการซื้อโฆษณามันเทียบกันที่เรตติ้ง ทีวีคุณฉายเวลาเดียวกัน ช่องนี้มีคนดู 4 ล้านคน คุณมีคนดู 2 แสนคน ฉะนั้นความคุ้มค่าต่างกันแล้ว เขาไม่ได้มองว่าตลาด 2 แสนคนเป็นกลุ่มเป้าหมายจริงๆ ในเมื่อตลาดต้องการคน 4 ล้านคนที่ เป็นใครก็ได้ ไม่ได้ต้องการคน 2 แสนคนที่มีคุณภาพ ก็จบตรงนั้น”

(เอกสิทธิ์ รัชตะกิตติสุนทร, สัมภาษณ์, 25 กุมภาพันธ์ 2547)

ต่อข้อถามว่า โอกาสที่จะนำเอเชียนซีรีส์กลับมาฉายอีกครั้งจะเป็นได้หรือไม่นั้น ผู้วิจัยได้รับคำตอบว่า ในปี 2547 สถานีไม่มีนโยบายซื้อรายการจากต่างประเทศทุกรายการ ส่วนอนาคตจะเป็นเช่นไร ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหารสถานี ด้วยเหตุนี้วันที่ 31 มีนาคม 2547 จึงเป็นวันที่เอเชียนซีรีส์ ออกอากาศเป็นวันสุดท้าย

“รู้สึกไม่อยากดูไอทีวีแล้ว คือดูเฉพาะข่าว พอข่าวจบก็เปลี่ยนช่องเลย รู้สึกแย่มาก อยากทำให้เรตติ้งเขาตกมากๆ ให้เขาารู้สึกว่าเขาผิดนะที่ถอดซีรีส์ออกจากผังค่ะ”

(สุนทรี่ ประสพสมบุญ, สัมภาษณ์, 17 เมษายน 2547)

จากการที่สถานีโทรทัศน์ไอทีวีตัดสินใจปรับเอเชียนซีรีส์ออกจากผังรายการ จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่าจะสร้างความตกใจให้กับผู้ชมเป็นมากเพียงใด ทุกคนมีความรู้สึกเดียวกันคือ ไม่เข้าใจว่าทำไมรายการจึงโดนปรับออกจากผังรายการ เสียใจกับการกระทำของสถานีที่เหมือนเป็นการทำร้ายความรู้สึกของผู้ชม ทำให้ผู้ชมรู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมาก ผู้ชมบางคนได้แสดงความโกรธแค้นสถานีโดยกล่าวว่า จะไม่ติดตามสถานีโทรทัศน์ไอทีวีอีกต่อไป ผู้ชมจำนวนหนึ่งกล่าวด้วยความเสียดายว่า เมื่อไม่มีเอเชียนซีรีส์ ก็ไม่มี

รายการใดที่อยู่ในความสนใจของผู้ชม ไม่มีรายการใดที่ผู้ชมรอคอยติดตามดังเช่นเอเชียนซีรีส์ เอเชียนซีรีส์เป็นทางเลือกที่ตอบสนองความพึงพอใจของผู้ชม แต่แล้วสถานีโทรทัศน์ไอทีวีกลับทำให้ทางเลือกของผู้ชมสิ้นสุดลงเสียเอง ในขณะที่ผู้ชมจำนวนหนึ่งกล่าวว่า ไม่มีความรู้สึกต่อต้านรุนแรง เพราะเข้าใจว่าสถานีมีเหตุผลทางธุรกิจ แต่อย่างไรก็ยังเห็นว่าสถานีตัดสินใจทำร้ายจิตใจเกินไปในการปรับเอเชียนซีรีส์ ออกอย่างฉับพลัน อย่างน้อยควรคงเรื่องออกอากาศไว้บ้าง เพราะในความรู้สึกของผู้ชม เอเชียนซีรีส์คือความสุข ความผูกพัน เปรียบเสมือนน้ำหล่อเลี้ยงจิตใจให้ชุ่มชื้นขึ้นหลังจากเหน็ดเหนื่อยจากภาระหน้าที่ การงานและการเรียน โดยสรุปกล่าวคือ ทุกคนล้วนไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจนี้

"คับแคบใจมากค่ะ มากอดซีรีส์หนูออกทำไม ดูแล้วมันดีนะ ตอนแรกที่มีข่าว เหยอ ถอดจริงเหยอข่าวโคมลอยรีเปลา่ พอเห็นลงหนังสือพิมพ์ ผั่งออกมามีแต่เกมโชว์ วาไรตี้ ไม่มีละครเลย สำหรับเรา เมื่อไม่มีซีรีส์ให้ดูแล้ว เราก็กินดูของนี่อีกเลยคะ ดูละครช่องอื่นไป คือเมื่อไม่มีที่ขอบแล้ว ก็หาอะไรดูทดแทนกันไป ถ้าเลือกได้ ก็อยากดูซีรีส์มากกว่าคะ"

(อรสา อินทบุตร, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

"คิดว่าไอทีวีไม่น่าถอด เพราะเป็นทางเลือกใหม่ อย่างสโลแกนของไอทีวีคือ ทางเลือกของคนรุ่นใหม่ แต่กลับถอดซีรีส์ออก ไปเอาเกมโชว์ซ้ำๆ มาฉาย มันก็เหมือนช่องอื่น ไอทีวีไม่น่าทำอย่างนี้เลยคะ"

(ณัฐกาญจน์ ลิ้มสวัสดิ์, สัมภาษณ์, 20 มีนาคม 2547)

"ในเมื่อเขาบอกว่าไอทีวีเป็นทีวีเสรี เป็นทางเลือกใหม่ แล้วทำไมต้องเปลี่ยนตามเขา เมื่อเราแหวกแนวมาแล้วทำไมต้องเหมือนเขาอีก เป็นเกมโชว์ ละครไทย ถ้าอยากดูละครไทยเราไปดูช่อง 3 ช่อง 7 ช่อง ไอทีวีคืออยากดูซีรีส์ ไม่เข้าใจว่าทำไมต้องถอด เขามาแนวนี้ตั้งนานแล้ว"

(เมตตา สุโพธิ์, สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2547)

"ไม่อยากให้ถอดซีรีส์ออกเลย เพราะเป็นทางเลือกที่ทำให้เราได้เปิดกว้างกับความรู้เพิ่มเติมจากการได้ดูซีรีส์ ทั้งสถานที่ถ่ายทำที่สวยงาม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น และให้แง่คิดที่ดี การแก้ไขปัญหา เอาชนะอุปสรรคต่างๆ ที่ได้รับจากการดูซีรีส์ รู้สึกเสียตายมากคะ"

(ธิติกานต์ เดชสอน, สัมภาษณ์, 16 พฤษภาคม 2547)

"ตอนแรกก็แข็ง ไม่มีอะไรทำ ไม่มีอะไรดู เพราะธรรมดาทุกวันจะต้องดูซีรีส์ แล้วเวลาใกล้จบจะชอบมากเลย จะลุ้นว่าเรื่องใหม่จะเป็นอะไร สนุกที่ได้ลุ้นว่าเรื่องใหม่คือเรื่องอะไร ตอนนั้นก็เลยเล่นอินเทอร์เน็ต อ่านหนังสือแทน เพราะละครไทยก็ไม่ได้ดูอยู่แล้ว"

(ศรีจิตรา กิจพานิช, สัมภาษณ์, 24 เมษายน 2547)

ถึงแม้จะรู้สึกเสียตาย เสียใจ หรือผิดหวังเพียงใดก็ตาม แต่ผู้ชมทุกคนก็ยังคงรอคอยด้วยความหวังว่า สถานีโทรทัศน์ไอทีวีจะนำเอเชียนซีรีส์กลับมาให้ชมอีกครั้ง